

det socialdemokratiske bagland bliver skræmt fra vid og sans, når de bliver konfronteret med Venstres krav. Kan vi ikke godt bare få en vis fornemmelse af, hvad det er, eller er det stadig væk juleaften hele året rundt?

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Det er jo sådan set en herlig dag, når vi i dag har Venstres formand som ordfører for partiet, for det betyder jo, at den historiske spændvidde bliver noget større.

Jeg hørte et rygte forleden dag, og det vil jeg gerne have Venstres ordfører til at be- eller afkræfte, nemlig at man i en tidligere regering, hvor Venstres formand dengang var en centralt placeret økonomisk minister, faktisk havde en drøftelse af en model til frit valg på børnepasningsområdet. Så vidt jeg husker, blev den aldrig fremsat.

Jeg synes, det kunne være interessant, hvis vi herfra kunne få oplyst, hvorfor den ikke blev fremsat, og måske også, hvis hr. Anders Fogh Rasmussen kan huske så langt tilbage, få løftet lidt af sløret for, hvad det i grunden kostede. For noget gennemgående i hr. Anders Fogh Rasmussens servicesamfund her i dag var jo, at vi ikke skulle betale førsteklasses skat og have tredjeklasses samfund, men det skulle være bedre og billigere. Og der synes jeg mange danskere vil stå tilbage med spørgsmålet: Hvor er det så, det skal blive bedre? Det hørte vi lidt om, men meget lidt om, hvor det så er, det skal blive billigere.

Jeg vil gerne, om hr. Anders Fogh Rasmussen kunne be- eller afkræfte, om man i hans tid som økonomisk minister havde beregninger på en sådan model.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Hr. Jan Petersen kunne ikke forstå, at jeg ikke i mit indlæg havde gjort mere ud af spørgsmålet om afvikling af offentlig gæld. Jeg må sige til hr. Jan Petersen, at det var såmænd for at være sådan nu med den sådan moderate linje, jeg lagde, passende imødekommende og ikke begynde at trampe rundt i noget, som bestemt ikke kunne tjene hr. Jan Petersen at få dyrket.

Lad os lige prøve at kigge på, hvad realiteterne er om afvikling af offentlig gæld. Sandheden er den, at indtil sidste år var der kun én eneste grund til, at finansministeren var i stand til i et par år at have et overskud på statsfinan-

serne, nemlig at han havde solgt aktier og havde dækket 12 måneders udgifter med 13 måneders indtægter og alle mulige andre forskellige bogholderitekniske finurligheder.

Så der var ingen afvikling af statens gæld. Det første år, hvor der er afvikling af statens gæld uden brug af store engangsindtægter, er i år. Og det skulle vel aldrig være, fordi det er i år, vi er med i en finanslovaftale? Så lad os endelig snakke om det.

Hr. Buksti tager så fat på betalingsbalancen, og det kan jeg jo ikke rigtig forstå hr. Buksti så gerne vil tale om. Men lad os endelig også tage fat på det. For hvad er det, der er sket, siden den nuværende regering trådte til i 1993? Det er, at et drønende overskud på 25 mia. kr. er forvandlet til et underskud på 15 mia. kr., dvs. at der er formålet 40 mia. kr.

Så spørger hr. Buksti, hvordan vi vil forbedre betalingsbalancen. Ja, først og fremmest ved at forbedre konkurrenceevnen, ved at lette erhvervslivets omkostninger. Vi tog et skridt med den finanslovaftale, som blev lavet i december. Regeringen har så nedsat noget, der hed Industriens Udviklingsgruppe, fordi regeringen også er klar over, at der er problemer med konkurrenceevnen. Men så vidt vi kan se, så ligner det mere en syltekrukke end et sted, hvor man laver aktiv handling.

Endelig til hr. Jørn Pedersen, som spørger, hvad frit valg af børnepasning koster. Ja, efter det forslag, som vi gik til valg på, så koster det ingenting. Det er en frihed for kommunerne til, at de kan sige, at hvis forældrene selv klarer børnepasningen, så har kommunen lov til at give et tilskud til forældrene i stedet for til institutionerne. Så vil man jo kun gøre det i de kommuner, hvor det hænger sammen økonomisk.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Anders Fogh Rasmussen brugte en stor del af sin ordførertale på at beskrive den nye situation på forsvarsområdet, og det synes jeg giver anledning til, at jeg må stille to spørgsmål.

Det første er: Er Venstre af den opfattelse, at EU skal kunne handle militært også i situationer, hvor USA ikke mener, der skal handles militært? Altså ikke bare i praksis i form af, at USA skal stille militært udstyr til rådighed, men også reelt formelt skal være med. Grunden til, at jeg bliver nødt til at spørge, er selvfølgelig den debat, vi tidligere har haft i Folketinget om